

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

การศึกษาเรื่อง “การรับรู้ต่ออำนาจหน้าที่ในการจัดทำบริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่” มีวัตถุประสงค์ในการศึกษาเพื่อ

1) เพื่อศึกษาถึงการรับรู้ของประชาชนในจังหวัดเชียงใหม่ เกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ในการจัดทำบริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนจังหวัด

2) เพื่อศึกษาถึงปัจจัยด้านการดำรงตำแหน่งผู้นำในชุมชน การศึกษา ที่ส่งผลต่อการรับรู้เกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ในการจัดทำบริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนจังหวัด

โดยการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดสมมติฐานการศึกษาไว้ 3 ประการ ดังต่อไปนี้

1) ประชาชนในจังหวัดเชียงใหม่ มีการรับรู้เกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ในการจัดทำบริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนจังหวัด ในระดับน้อย

2) ระดับการศึกษามีความสัมพันธ์กับการรับรู้เกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ในการจัดทำบริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนจังหวัด ของประชาชนในจังหวัดเชียงใหม่

3) การดำรงตำแหน่งผู้นำในชุมชน มีความสัมพันธ์กับการรับรู้เกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ในการจัดทำบริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนจังหวัด ของประชาชนในจังหวัดเชียงใหม่

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ ผู้ศึกษาใช้แบบสอบถาม ประกอบด้วยคำถามปลายปิดและคำถามปลายเปิดเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากประชาชนในจังหวัดเชียงใหม่ จาก 1 ตำบลในแต่ละอำเภอ จำนวน 25 อำเภอ จำนวน 450 ชุด ได้รับกลับคืนมา จำนวน 402 ชุด และนำมาวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปในการวิเคราะห์ข้อมูลสำหรับการวิจัยทางสังคมศาสตร์ SPSS (Statistical Package for The Social Sciences) ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) เพื่อแจกแจงความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) และค่าเฉลี่ย (Mean) สถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistics) ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน โดยใช้สถิติ Kolmogorov-Smirnov One-Sample Test สถิติ Analysis of Variance – ANOVA (F-Test) และสถิติ Chi-square Test ผลการศึกษาสรุปได้ ดังนี้

5.1 สรุปภาพรวม

จากการศึกษา พบว่าข้อมูลส่วนบุคคลของประชาชนในจังหวัดเชียงใหม่ ที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ร้อยละ 58.5 มีอายุน้อยกว่า 30 ปี ร้อยละ 30.6 จบการศึกษาในระดับมัธยมศึกษา ร้อยละ 37.8 ประกอบอาชีพพนักงานบริษัท/ห้างร้าน 30.6 ส่วนใหญ่ไม่เคยดำรงตำแหน่งผู้นำชุมชน ร้อยละ 77.1 ส่วนใหญ่คิดว่าองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมี 3 ประเภท ได้แก่ องค์การบริหารส่วนตำบล เทศบาล และองค์การบริหารส่วนจังหวัด ร้อยละ 52.7 ส่วนใหญ่ไม่เคยเข้าร่วมประชุมจัดทำแผนชุมชน ร้อยละ 68.7 ส่วนใหญ่คิดว่าโครงการที่เกินความสามารถขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่ ควรขึ้นขอต่อหน่วยงานหรือกระทรวงที่เกี่ยวข้อง ร้อยละ 47.0

5.2 ด้านการรับรู้และผลการทดสอบสมมุติฐาน

พิจารณาในภาพรวมของประชาชนในจังหวัดเชียงใหม่ มีการรับรู้เกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ในการจัดทำบริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนจังหวัด ในระดับปานกลาง โดยมีการรับรู้เรื่ององค์การบริหารส่วนจังหวัด มีอำนาจหน้าที่ในการสนับสนุนการจัดงานประเพณีลอยกระทงระดับอำเภอ มีอำนาจหน้าที่สนับสนุนค่าใช้จ่ายในการดูแลสวนราชพฤกษ์ เมื่อได้รับการร้องขอจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง มีอำนาจหน้าที่สนับสนุนค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรมเจ้าหน้าที่บรรเทาสาธารณภัยด้านต่างๆ ในพื้นที่จังหวัดเชียงใหม่ ตามที่บรรเทาสาธารณภัยจังหวัดเชียงใหม่ ร้องขอ และมีอำนาจหน้าที่ในการสนับสนุนค่าใช้จ่ายในการณรงค์สวมใส่หมวกกันน็อก การป้องกันไข้หวัดนก หมอกควัน ไข้เลือดออก และโรคอุบัติใหม่อื่นๆ ที่เกิดขึ้นในจังหวัดเชียงใหม่

จากการรับรู้ดังกล่าวข้างต้น อันอาจเนื่องมาจากการที่ประชาชนในจังหวัดเชียงใหม่ ได้มีประสบการณ์เดิม โดยทั้งการเข้าร่วมกิจกรรมด้วยตนเอง หรือทราบจากสื่อประชาสัมพันธ์ต่างๆ เช่น กิจกรรมใหญ่ๆ ทางด้านสาธารณสุขมีการณรงค์ลดหมอกควันจากการเผาตามห้างสรรพสินค้า สถานที่สำคัญ และป้ายประชาสัมพันธ์ทุกพื้นที่จังหวัดเชียงใหม่ การแจกหน้ากากป้องกันไข้หวัดนก และอุปกรณ์การทำความสะอาดที่มีตราสัญลักษณ์องค์การบริหารส่วนจังหวัดประทับอยู่ การณรงค์ความปลอดภัยต่างๆ เช่นรณรงค์สวมหมวกกันน็อคร่วมกับจังหวัดเชียงใหม่ ที่มีป้ายประชาสัมพันธ์ขนาดใหญ่ตามส่วนราชการและทางแยกที่สำคัญในจังหวัดเชียงใหม่ และหนังสือพิมพ์ท้องถิ่น ตลอดจนถึงการส่งเสริมประเพณีวัฒนธรรมในระดับจังหวัดและอำเภอที่ผ่านมา ซึ่งกิจกรรมดังกล่าวมักจะปรากฏภาพของผู้บริหารขององค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ เข้าร่วมอยู่เสมอ ตลอดจนถึงป้ายประชาสัมพันธ์ ป้ายชื่อและตราสัญลักษณ์ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ ปรากฏในงานต่างๆ อยู่เสมอ

เมื่อพิจารณาถึงการรับรู้เกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ในการจัดทำบริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนจังหวัด ในแต่ละประเด็นพบว่าประชาชนในจังหวัดเชียงใหม่ ไม่ทราบว่าองค์การบริหารส่วนจังหวัด ไม่มีอำนาจหน้าที่ในการก่อสร้างถนนในซอยหมู่บ้าน (เป็นอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลและเทศบาลในพื้นที่นั้นๆ) ไม่มีอำนาจหน้าที่ในการขยายเขตไฟฟ้าในตำบล ไม่มีอำนาจหน้าที่ในการก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็กกว้าง 4 เมตร เชื่อมระหว่างตำบลของตนเองและตำบลข้างเคียง (จะก่อสร้างถนนคอนกรีต 5 เมตรขึ้นไป) ไม่มีอำนาจหน้าที่ในการก่อสร้างสะพานในหมู่บ้านที่คับแคบเกินไป (เป็นอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลและเทศบาลในพื้นที่นั้นๆ) ไม่มีอำนาจหน้าที่ในการอุดหนุนเบี้ย คนพิการ คนสูงอายุในตำบล (เป็นอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลและเทศบาลในพื้นที่นั้นๆ) ไม่มีอำนาจหน้าที่ในการปรับปรุงก่อสร้างถนนที่อยู่ในเขตของกรมชลประทาน(อยู่ในความรับผิดชอบของกรมชลประทานหากก่อสร้างต้องได้รับอนุญาต) ไม่มีอำนาจหน้าที่ในการสนับสนุนการจัดงานสงกรานต์ในตำบล (จะดำเนิน โครงการในลักษณะมีผู้ที่ได้รับประโยชน์ในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมากกว่า 1 แห่งขึ้นไป) ไม่มีอำนาจหน้าที่ในการก่อสร้างอาคารเรียนให้โรงเรียนในพื้นที่ (เป็นอำนาจหน้าที่ของสำนักงานการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) ต้องจัดทำก่อน) และไม่มีอำนาจหน้าที่สนับสนุนค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรมเจ้าหน้าที่บรรเทาสาธารณภัยต่างๆ ตามที่ องค์การบริหารส่วนตำบล หรือเทศบาลในพื้นที่ร้องขอ (เป็นอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลและเทศบาลในพื้นที่นั้นๆ) และนอกจากนี้ยังไม่ทราบว่าองค์การบริหารส่วนจังหวัด มีอำนาจหน้าที่ในการปรับปรุงถนนคอนกรีตเสริมเหล็กกว้าง 4 เมตร เชื่อมระหว่างตำบลและตำบลข้างเคียง (การก่อสร้างกว้างไม่น้อยกว่า 5 เมตร การปรับปรุงไม่กำหนดความกว้าง) มีอำนาจหน้าที่ในการก่อสร้างสะพานที่เชื่อมระหว่างตำบลและตำบลข้างเคียงที่คับแคบเกินไป (ดำเนิน โครงการในลักษณะมีผู้ที่ได้รับประโยชน์ในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมากกว่า 1 แห่งขึ้นไป) มีอำนาจหน้าที่ในการก่อสร้างสะพานในหมู่บ้านที่เสียหายจากน้ำท่วมอย่างรุนแรง (แม้จะเป็นพื้นที่เดียวซึ่งเป็นอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลและเทศบาลนั้นๆ เป็นแต่เกิดภัยพิบัติต้องแก้ไขอย่างเร่งด่วน) มีอำนาจหน้าที่ในการขุดลำเหมืองในตำบลไม่ใช่พื้นที่คาบเกี่ยวตำบลอื่นเพื่อป้องกันน้ำท่วม ที่อาจเกิดผลกระทบกับหลายพื้นที่ในวงกว้าง (แม้ขุดลอกลำเหมืองภายในตำบลแต่ผลกระทบที่จะเกิดขึ้นกับพื้นที่อื่นๆ ทำให้มีผู้ที่ได้รับประโยชน์ในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมากกว่า 1 แห่งขึ้นไป) มีอำนาจหน้าที่ในการจัดงานรดน้ำดำหัวผู้สูงอายุในเขตอำเภอได้ (เป็นโครงการในลักษณะมีผู้ที่ได้รับประโยชน์ในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมากกว่า 1 แห่งขึ้นไป) และสามารถสนับสนุนค่าใช้จ่ายเพื่อให้โรงเรียนไปแข่งรายการชิงช้าสวรรค์ได้ (สร้างชื่อเสียงที่เป็นภาพรวมของจังหวัดเชียงใหม่)

จากการที่ประชาชนในจังหวัดเชียงใหม่ ไม่ทราบว่างค์การบริหารส่วนจังหวัด ไม่มีอำนาจหน้าที่ที่จะปฏิบัติในการกิจดังกล่าวข้างต้นได้ อันอาจเนื่องมาจากประสบการณ์เดิม ได้เห็นทั้งองค์การบริหารส่วนตำบล เทศบาลและองค์การบริหารส่วนจังหวัด เข้าดำเนินการภารกิจบริการสาธารณะโดยเฉพาะประเภทและกิจการด้านโครงสร้างพื้นฐาน เช่นการก่อสร้างและซ่อมแซมถนน สะพาน ขุดลอกลำเหมืองฯลฯ ซึ่งเป็นการบริการสาธารณะที่คล้ายกัน จึงคิดว่าทั้งองค์การบริหารส่วนตำบล เทศบาลและองค์การบริหารส่วนจังหวัด ทำได้เหมือนกัน แต่ไม่ทราบว่างค์กรปกครองทั้ง 3 ประเภทดังกล่าวปฏิบัติภารกิจแตกต่างกันในด้านขอบเขตพื้นที่รับผิดชอบและขนาดของโครงการ ฯลฯ ตามพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.2542 หมวด 2 โดยกำหนดอำนาจและหน้าที่ในการจัดระบบบริการสาธารณะ มาตรา 16 ให้เทศบาล เมืองพัทยา และองค์การบริหารส่วนตำบลปฏิบัติภารกิจบางส่วนที่คล้ายกับ มาตรา 17 ภายใต้มาตรา 16 กำหนดอำนาจและหน้าที่ในการจัดระบบบริการสาธารณะ ให้แก่องค์การบริหารส่วนจังหวัด ซึ่งหน้าที่มีลักษณะคล้ายกัน มีจุดมุ่งหมายและกลุ่มเป้าหมายเดียวกัน แต่แตกต่างกันในด้านขอบเขตพื้นที่เท่านั้น ซึ่งประชาชนในจังหวัดเชียงใหม่ บางส่วนอาจสับสนและไม่ทราบว่างค์การบริหารส่วนตำบลและเทศบาลปฏิบัติภารกิจในพื้นที่เขตของตนเอง หากกระทำการนอกเขตพื้นที่และการทำการร่วมกับบุคคลอื่นจะมีหลักเกณฑ์กำหนดไว้เฉพาะ และองค์การบริหารส่วนจังหวัดปฏิบัติภารกิจในภาพรวมทั้งที่มุ่งต่อประโยชน์ของท้องถิ่นหรือประชาชนชนเป็นส่วนรวม และไม่เข้าไปดำเนินงานที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นในจังหวัดสามารถดำเนินการได้เอง เข้าไปดำเนินงานตามแผนงานหรือโครงการในลักษณะที่มีความคาบเกี่ยวต่อเนื่องหรือมีผู้ที่ได้รับประโยชน์ในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมากกว่า 1 แห่งขึ้นไป

5.3 ผลการทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานข้อที่ 1 ประชาชนในจังหวัดเชียงใหม่ มีการรับรู้เกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ในการจัดทำบริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนจังหวัด ในระดับน้อย จากการเปรียบเทียบการรับรู้เกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ในการจัดทำบริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนจังหวัด ด้วยค่า One-Sample Kolmogorov Smirnov Test พบว่าค่า Sig. = 0.000 ซึ่งมีค่าน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 และจากค่า Mean ระดับการรับรู้เกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ในการบริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนจังหวัด เท่ากับ 7.55 ซึ่งมากกว่า 6.67 แสดงว่า ประชาชนในจังหวัดเชียงใหม่มีการรับรู้เกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ในการจัดทำบริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนจังหวัด ในระดับไม่น้อย ดังนั้นสมมติฐานที่ 1 จึงได้รับการปฏิเสธ จากผลการศึกษาเรื่อง “การรับรู้ต่ออำนาจหน้าที่ในการจัดทำบริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่” นำไปสู่การอภิปรายผลการศึกษา ดังนี้

จากผลการศึกษาพบว่า การรับรู้ของประชาชนในจังหวัดเชียงใหม่ เกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ในการจัดทำบริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนจังหวัด พบว่าในภาพรวมประชาชนในจังหวัดเชียงใหม่ มีการรับรู้เกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ในการจัดทำบริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ ในระดับไม่น้อย จึงปฏิเสธสมมุติฐานที่ตั้งไว้คือ ประชาชนในจังหวัดเชียงใหม่มีการรับรู้เกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ในการจัดทำบริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนจังหวัดในระดับน้อย

สมมติฐานข้อที่ 2 ระดับการศึกษาของประชาชนในจังหวัดเชียงใหม่ มีความสัมพันธ์กับการรับรู้เกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ในการจัดทำบริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนจังหวัด จากการศึกษา พบว่า ระดับการศึกษาที่แตกต่างกันมีความสัมพันธ์กับการรับรู้เกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ในการจัดทำบริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนจังหวัด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงยอมรับสมมติฐาน นำไปสู่การอภิปรายผลการศึกษา ดังนี้

ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่ศึกษากับการรับรู้เกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ในการจัดทำบริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนจังหวัด

การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่ศึกษากับการรับรู้เกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ในการจัดทำบริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนจังหวัด มีปัจจัยที่ศึกษา คือ ปัจจัยตัวบุคคล ได้แก่ ระดับการศึกษา ส่วนการรับรู้ของประชาชนในจังหวัดเชียงใหม่ เกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ในการจัดทำบริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนจังหวัด จะเป็นระดับการรับรู้ ซึ่งหมายถึง ระดับการรับรู้มาก ระดับการรับรู้ปานกลาง และระดับการรับรู้น้อย

จากสมมติฐานการวิจัยที่ว่า ระดับการศึกษามีความสัมพันธ์กับการรับรู้เกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ในการจัดทำบริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนจังหวัด ของประชาชนในจังหวัดเชียงใหม่ การวิเคราะห์โดยหาความสัมพันธ์ใช้ค่า Analysis of Variance – ANOVA (F-Test) ในการทดสอบ ตัวแปรที่ใช้ได้แก่ ระดับการศึกษา และการรับรู้เกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ในการจัดทำบริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนจังหวัด

ผลการวิเคราะห์สามารถสรุปได้ว่า ประชาชนในจังหวัดเชียงใหม่ จะมีการรับรู้เกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ในการจัดทำบริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนจังหวัด มากน้อยเพียงใดมีหลายปัจจัยเข้ามาเกี่ยวข้อง อาทิเช่น ระดับการศึกษาและการดำรงตำแหน่งผู้นำในชุมชนก็มีผลต่อการรับรู้ ซึ่งสอดคล้องกับภทรวิทย์ สอนคำ (2456) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การรับรู้ของประชาชนในเขตเทศบาลต่อการจัดสรรงบประมาณของเทศบาลเมืองสวรรคโลก ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2545

ผลการศึกษาพบว่า ระดับการศึกษาที่แตกต่างกันมีความสัมพันธ์กับการรับรู้เรื่องการจัดสรรงบประมาณของเทศบาลเมืองสวรรคโลก

สมมติฐานข้อที่ 3 การดำรงตำแหน่งผู้นำในชุมชนมีความสัมพันธ์กับการรับรู้เกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ในการจัดทำบริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนจังหวัด ของประชาชนในจังหวัดเชียงใหม่ ผลการศึกษาพบว่า การดำรงตำแหน่งผู้นำในชุมชนที่แตกต่างกันมีความสัมพันธ์กับการรับรู้เกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ในการจัดทำบริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนจังหวัด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงยอมรับสมมติฐาน จากผลการศึกษา นำไปสู่การอภิปรายผลการศึกษา ดังนี้

การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่ศึกษากับการรับรู้เกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ในการจัดทำบริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนจังหวัดมีปัจจัยที่ศึกษาคือ ปัจจัยตัวบุคคล ได้แก่ การดำรงตำแหน่งผู้นำในชุมชน ส่วนการรับรู้ของประชาชนในจังหวัดเชียงใหม่ เกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ในการจัดทำบริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนจังหวัด จะเป็นระดับการรับรู้ ซึ่งหมายถึงระดับการรับรู้มาก ระดับการรับรู้ปานกลาง และระดับการรับรู้น้อย

จากสมมติฐานการวิจัยที่ว่า การดำรงตำแหน่งผู้นำในชุมชนมีความสัมพันธ์กับการรับรู้เกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ในการจัดทำบริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนจังหวัด ของประชาชนในจังหวัดเชียงใหม่ การวิเคราะห์โดยหาความสัมพันธ์ใช้ค่า Chi-square Test ในการทดสอบตัวแปรที่ใช้ได้แก่ การดำรงตำแหน่งผู้นำในชุมชน และการรับรู้เกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ในการจัดทำบริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนจังหวัด

ผลการวิเคราะห์สามารถสรุปได้ว่า ประชาชนในจังหวัดเชียงใหม่ จะมีการรับรู้เกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ในการจัดทำบริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนจังหวัด มากน้อยเพียงใด มีหลายปัจจัยเข้ามาเกี่ยวข้อง อาทิเช่น ระดับการศึกษาและการดำรงตำแหน่งผู้นำในชุมชนก็มีผลต่อการรับรู้ ซึ่งสอดคล้องกับภทริวิทย์ สอนคำ (2456) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การรับรู้ของประชาชนในเขตเทศบาลต่อการจัดสรรงบประมาณของเทศบาลเมืองสวรรคโลก ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2545 ผลการศึกษาพบว่า การมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนที่แตกต่างกันก็มีผลต่อการรับรู้เรื่องการจัดสรรงบประมาณของเทศบาลเมืองสวรรคโลกด้วยเช่นกัน

อย่างไรก็ตามปัจจัยส่วนบุคคลของประชาชนในจังหวัดเชียงใหม่ ที่แตกต่างกันจะมีผลต่อการรับรู้เกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ในการจัดทำบริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนจังหวัด อันสอดคล้องกับสมมติฐานการศึกษาในข้อ 2 และข้อ 3

ประเด็นที่น่าสนใจประการหนึ่งก็คือ ประชาชนในจังหวัดเชียงใหม่ มีความรู้เกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ในการจัดทำบริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนจังหวัด ในระดับไม่น้อย และการดำรงตำแหน่งผู้นำในชุมชน จะมีส่วนในการรับรู้เกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ในการจัดทำบริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนจังหวัด เพิ่มขึ้น

5.4 ข้อเสนอแนะ

5.3.1 ข้อเสนอแนะจากการศึกษา

1. การศึกษาครั้งนี้ ผลการศึกษาที่ออกมาพบว่าประชาชนในจังหวัดเชียงใหม่ มีการรับรู้เกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ในการจัดทำบริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนจังหวัด ในระดับไม่น้อย ดังนั้น องค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ควรเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ในการจัดทำบริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนจังหวัด เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยเผยแพร่อำนาจหน้าที่ตามพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. 2540 และพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 โดยการใช้รูปแบบและภาษาที่ทำให้ประชาชนรับรู้และเข้าใจได้ง่ายขึ้น

2. ควรประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนในจังหวัดเชียงใหม่ ได้รับทราบข้อมูลต่าง ๆ เกี่ยวกับโครงการหรือกิจกรรมที่องค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ ได้ดำเนินการจัดทำในรอบปีงบประมาณ และแนบข่าวสารเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ในการจัดทำบริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนจังหวัด หรือประชาสัมพันธ์โดยใช้สถานีวิทยุกระจายเสียงชุมชน สื่อสิ่งพิมพ์ แผ่นพับ วารสาร CD หนังสือพิมพ์ ปฏิทิน แผนงานที่จัดทำไปแล้ว หรือส่งผ่านหน่วยงานต่าง ๆ เช่น อำเภอ เทศบาล และ องค์การบริหารส่วนตำบล ดัดป้ายประกาศตามชุมชน ประชาสัมพันธ์ผ่านโทรทัศน์ สื่อออนไลน์ และนอกจากนี้ เจ้าหน้าที่องค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ ที่เกี่ยวข้องควรลงพื้นที่ประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ในการจัดทำบริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนจังหวัด ให้กับกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน สมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบล สมาชิกสภาเทศบาล กรรมการหมู่บ้าน และผู้นำชุมชนในจังหวัดเชียงใหม่

5.3.2 ข้อเสนอแนะสำหรับการศึกษารoundต่อไป

1. ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบผลของการรับรู้เกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ในการจัดทำบริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนจังหวัด ของประชาชนในจังหวัดอื่นในเขตภาคเหนือ เพื่อเปรียบเทียบการรับรู้ของประชาชน

2. ควรศึกษาข้อมูลการรับรู้เกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ในการจัดทำบริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนจังหวัด ในเชิงคุณภาพโดยการสัมภาษณ์ประชาชนหรือผู้นำชุมชน

3. ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบการรับรู้เกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ในการจัดทำบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบอื่น เพื่อหาแนวทางส่งเสริมสนับสนุนให้ประชาชนมีความรู้เกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ในการจัดทำบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแต่ละประเภท